

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 19ης Ιουνίου 2019*

«Αίτηση αναιρέσεως – Προσφυγή ακυρώσεως – Αποστολή του δικογράφου της προσφυγής με φαξ – Εκπρόθεσμη κατάθεση του πρωτοτύπου του δικογράφου της προσφυγής στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου – Καθυστέρηση στην παράδοση της αλληλογραφίας – Έννοια “ανωτέρας βίας ή τυχαίου συμβάντος”»

Στην υπόθεση C-660/17 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2017,

RF, με έδρα την Gdynia (Πολωνία), εκπροσωπούμενη από τον K. Komar-Komarowski, radca prawny,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους J. Szczodrowski, G. Meessen και I. Rogalski,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο τμήματος, C. Toader, A. Rosas (εισηγητή), L. Bay Larsen και M. Safjan, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 24ης Ιανουαρίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η RF ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Σεπτεμβρίου 2017, RF κατά Επιτροπής (T-880/16, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, EU:T:2017:647), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή της περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2016) 5925 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της αναιρεσείουσας στην υπόθεση COMP AT.40251 – Σιδηροδρομικές μεταφορές, μεταφορά εμπορευμάτων (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

Ο Οργανισμός του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

- 2 Υπό τον τίτλο III, που φέρει την επικεφαλίδα «Διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου», το άρθρο 45 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει:

«Οι προθεσμίες λόγω αποστάσεως θα ορισθούν από τον κανονισμό διαδικασίας.

Απώλεια δικαιώματος λόγω παρόδου των προθεσμιών δεν δύναται να αντιτάσσεται, όταν ο ενδιαφερόμενος αποδεικνύει την ύπαρξη τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας.»

- 3 Υπό τον τίτλο IV του Οργανισμού αυτού, που αφορά το Γενικό Δικαστήριο, το άρθρο 53, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού προβλέπει:

«Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διέπεται από τον τίτλο III.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσδιορίζεται και συμπληρώνεται, εφόσον παρίσταται ανάγκη, από τον κανονισμό διαδικασίας του. [...]»

Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου

- 4 Ο τίτλος 3, που φέρει την επικεφαλίδα «Ευθείες προσφυγές», του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2015 (ΕΕ 2015, L 105, σ. 1), ο οποίος άρχισε να ισχύει την 1η Ιουλίου 2015, περιλαμβάνει το κεφάλαιο 1, που φέρει την επικεφαλίδα «Γενικές διατάξεις». Το κεφάλαιο αυτό διαιρείται σε πέντε τμήματα, εκ των οποίων το τέταρτο, που αφορά τις προθεσμίες, περιλαμβάνει τα άρθρα 58 έως 62.

- 5 Το άρθρο 58 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, που αφορά τον υπολογισμό των προθεσμιών, ορίζει:

«1. Οι δικονομικές προθεσμίες που προβλέπονται από τις Συνθήκες, τον Οργανισμό και τον παρόντα κανονισμό υπολογίζονται ως ακολούθως:

[...]

β) οι προθεσμίες που προσδιορίζονται [...] σε μήνες [...] λήγουν με την παρέλευση της αντίστοιχης [...] ημερομηνίας του τελευταίου μήνα [...] κατά την οποία έλαβε χώρα το γεγονός ή διενεργήθηκε η πράξη που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας. Όταν, σε προθεσμία προσδιοριζόμενη σε μήνες [...], δεν υπάρχει, στον τελευταίο μήνα, ημερομηνία αντίστοιχη της ημερομηνίας αφετηρίας της προθεσμίας, η προθεσμία λήγει με την παρέλευση της τελευταίας ημέρας του μήνα αυτού·

[...]»

- 6 Το άρθρο 60 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Παρέκταση λόγω αποστάσεως», ορίζει:
- «Οι δικονομικές προθεσμίες παρεκτείνονται λόγω αποστάσεως κατά δέκα ημέρες κατ' αποκοπή.»
- 7 Το άρθρο 73 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Κατάθεση των διαδικαστικών εγγράφων στη γραμματεία σε χαρτί», προέβλεπε, στην παράγραφο 3:
- «Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 72, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, για τον έλεγχο της τηρήσεως των δικονομικών προθεσμιών λαμβάνονται υπόψη η ημέρα και η ώρα κατά τις οποίες το πλήρες αντίγραφο του υπογεγραμμένου πρωτοτύπου του διαδικαστικού εγγράφου [...] περιέρχεται στη γραμματεία με φαξ, υπό τον όρον ότι το υπογεγραμμένο πρωτότυπο του εγγράφου [...] θα κατατεθεί στη γραμματεία το αργότερο δέκα ημέρες μετά την εν λόγω ημερομηνία. Το άρθρο 60 δεν έχει εφαρμογή στην εν λόγω δεκαήμερη προθεσμία.»
- 8 Το εν λόγω άρθρο 73 καταργήθηκε κατόπιν των τροποποιήσεων του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2018 (ΕΕ 2018, L 240, σ. 68), με τις οποίες η χρήση της εφαρμογής «e-Curia» κατέστη υποχρεωτική για την κατάθεση διαδικαστικών εγγράφων.
- 9 Κατά το άρθρο 126 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.

Διατάξεις για τη ρύθμιση πρακτικών ζητημάτων σχετικών με την εκτέλεση του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου

- 10 Στο μέρος III.A.2, που αφορά την κατάθεση των διαδικαστικών εγγράφων και των παραρτημάτων τους με φαξ, τα σημεία 79 έως 81 των διατάξεων για τη ρύθμιση πρακτικών ζητημάτων σχετικών με την εκτέλεση του κανονισμού διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου (ΕΕ 2015, L 152, σ. 1) προέβλεπαν:
- «79. Η ημερομηνία καταθέσεως διαδικαστικού εγγράφου με φαξ λαμβάνεται υπόψη για τον έλεγχο της τηρήσεως προθεσμίας μόνον εφόσον το ιδιοχείρως υπογεγραμμένο από τον εκπρόσωπο πρωτότυπο το οποίο διαβιβάστηκε με φαξ κατατεθεί στη γραμματεία το αργότερο δέκα ημέρες μετά την εν λόγω ημερομηνία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 73, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας.
80. Το ιδιοχείρως υπογεγραμμένο από τον εκπρόσωπο πρωτότυπο πρέπει να αποστέλλεται αμελλητί ευθύς μετά τη διαβίβαση με φαξ, χωρίς να έχει υποστεί διορθώσεις ή τροποποιήσεις, έστω και ελάχιστονες.
81. Σε περίπτωση διαφορών μεταξύ του ιδιοχείρως υπογεγραμμένου από τον εκπρόσωπο πρωτοτύπου και του αντιγράφου που έχει προηγουμένως περιέλθει στη Γραμματεία με φαξ, λαμβάνεται υπόψη ως ημερομηνία παραλαβής η ημερομηνία καταθέσεως του υπογεγραμμένου αυτού πρωτοτύπου.»

Το ιστορικό της διαφοράς και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

- 11 Δεδομένου ότι η προσφυγή της RF ήταν προσφυγή ακυρώσεως, η προσφεύγουσα έπρεπε, κατά το άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, να την ασκήσει εντός δύο μηνών, υπολογιζομένων, κατά περίπτωση, από τη δημοσίευση της απόφασης κατά της οποίας στρεφόταν η προσφυγή, από την κοινοποίησή της ή από την ημέρα κατά την οποία η RF έλαβε γνώση για την απόφαση αυτήν.

- 12 Εν προκειμένω, η επίδικη απόφαση κοινοποιήθηκε στην RF στις 19 Σεπτεμβρίου 2016. Επομένως, η δίμηνη προθεσμία ασκήσεως προσφυγής, παρεκταθείσα λόγω αποστάσεως κατά δέκα ημέρες βάσει του άρθρου 60 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, έληγε τα μεσάνυχτα της 29ης Νοεμβρίου 2016.
- 13 Στις 18 Νοεμβρίου 2016 η RF απέστειλε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, με φαξ, το δικόγραφο της προσφυγής ακυρώσεως. Ωστόσο, το υπογεγραμμένο πρωτότυπο του δικογράφου αυτού περιήλθε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 Δεκεμβρίου 2016, δηλαδή μετά τη λήξη της δεκαήμερης προθεσμίας από τη λήψη του φαξ, που προβλέπεται στο άρθρο 73, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.
- 14 Με επιστολές της 20ής Δεκεμβρίου 2016, της 7ης Μαρτίου 2017 και της 19ης Ιουνίου 2017, η Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου ζήτησε από την αναιρεσείουσα πληροφορίες όσον αφορά την ημερομηνία κατά την οποία της κοινοποιήθηκε η επίδικη απόφαση και διευκρινίσεις σχετικά με την καθυστερημένη κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής.
- 15 Με επιστολές της 28ης Δεκεμβρίου 2016, της 28ης Απριλίου 2017 και της 27ης Ιουνίου 2017, η αναιρεσείουσα παρέσχε τις εξηγήσεις που της ζητήθηκαν.
- 16 Ειδικότερα, με την επιστολή της 28ης Δεκεμβρίου 2016, η RF προέβαλε ότι το δικόγραφο της προσφυγής σε χαρτί είχε αποσταλεί την ίδια ημέρα κατά την οποία απεστάλη στο Γενικό Δικαστήριο με φαξ και, ως εκ τούτου, το συντομότερο δυνατόν σε σχέση με την ημερομηνία αυτή. Κατά την αναιρεσείουσα, ήταν εύλογο να θεωρηθεί ότι το δικόγραφο της προσφυγής σε χαρτί θα περιερχόταν στο Γενικό Δικαστήριο πριν από τη λήξη της δεκαήμερης προθεσμίας. Το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο έλαβε το δικόγραφο της προσφυγής στις 5 Δεκεμβρίου 2016 έπρεπε να θεωρηθεί ως εξαιρετική καθυστέρηση, η οποία εμπίπτει στο άρθρο 45, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι η προθεσμία των δέκα ημερών θεωρήθηκε επίσης εύλογη τόσο από τον Κανονισμό Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου όσο και από τις διατάξεις για τη ρύθμιση πρακτικών ζητημάτων σχετικών με την εκτέλεση του εν λόγω Κανονισμού Διαδικασίας (σημείο 80). Κατά την RF, το δικόγραφο της προσφυγής έπρεπε να θεωρηθεί ότι κατατέθηκε εμπρόθεσμα.
- 17 Με την επιστολή της 27ης Ιουνίου 2017, η RF επισύναψε έγγραφα που πιστοποιούσαν ότι το δέμα που περιείχε το υπογεγραμμένο πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής είχε κατατεθεί στην Poczta Polska, κύριο φορέα ταχυδρομικών υπηρεσιών στην Πολωνία, στις 18 Νοεμβρίου 2016. Το γεγονός αυτό αποδείκνυε ότι η RF επέδειξε τη δέουσα επιμέλεια για την κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής σε χαρτί εντός της δεκαήμερης προθεσμίας από την αποστολή του με φαξ. Το γεγονός ότι το δέμα βρισκόταν ακόμη στην Πολωνία στις 2 Δεκεμβρίου 2016 και παραδόθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 Δεκεμβρίου 2016, δηλαδή 17 μέρες μετά την αποστολή με φαξ, δεν μπορεί να της καταλογιστεί.
- 18 Με την επιστολή αυτή, η RF υπογράμμισε επίσης ότι η αποστολή του δικογράφου της προσφυγής σε χαρτί είχε ανατεθεί στην Poczta Polska λόγω των εγγυήσεων που παρείχε ο εν λόγω δημόσιος φορέας. Η RF παρατήρησε εξάλλου ότι, από τη στιγμή που κατατέθηκε το δέμα που περιείχε το δικόγραφο της προσφυγής, ήταν εξ ολοκλήρου εκτός του ελέγχου της.
- 19 Το Γενικό Δικαστήριο, αφού υπενθύμισε, στη σκέψη 15 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, τον χαρακτήρα δημόσιας τάξης των προθεσμιών προσφυγής που προβλέπονται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ, επισήμανε, στη σκέψη 16 της εν λόγω διατάξεως, ότι μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση από τις προθεσμίες αυτές μόνο στις εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας.
- 20 Στις σκέψεις 17 και 18 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι έννοιες της «ανωτέρας βίας» ή του «τυχαίου συμβάντος» εμπεριέχουν ένα αντικειμενικό στοιχείο, το οποίο σχετίζεται με μη φυσιολογικές και ξένες προς την

προσφεύγουσα περιστάσεις, και ένα υποκειμενικό στοιχείο, το οποίο συνδέεται με την υποχρέωση της προσφεύγουσας να προφυλαχθεί από τις συνέπειες του μη φυσιολογικού γεγονότος, λαμβάνοντας τα κατάλληλα μέτρα χωρίς να υποβληθεί σε υπερβολικές θυσίες. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα πρέπει να παρακολουθεί προσεκτικά την εξέλιξη της αρξαμένης διαδικασίας και, ιδίως, να επιδεικνύει επιμέλεια όσον αφορά την τήρηση των προβλεπομένων προθεσμιών. Επομένως, οι έννοιες της «ανωτέρας βίας» ή του «τυχαίου συμβάντος» δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση κατά την οποία ένα επιμελές και συνετό άτομο είναι αντικειμενικώς σε θέση να αποτρέψει την παρέλευση της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής.

- 21 Το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε, στη σκέψη 19 της εν λόγω διατάξεως, ότι, για να χαρακτηριστεί ένα γεγονός ως «τυχαίο συμβάν» ή «ανωτέρα βία», πρέπει να είναι αναπόφευκτο, κατά τρόπον ώστε το συμβάν αυτό να αποτελεί την καθοριστική αιτία της εκπρόθεσμης κατάθεσης.
- 22 Στη σκέψη 20 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το γεγονός ότι το άρθρο 73, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του προβλέπει προθεσμία δέκα ημερών δεν σημαίνει ότι η ταχυδρομική μεταφορά της επιστολής που περιέχει το υπογεγραμμένο πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής σε διάστημα μεγαλύτερο των δέκα ημερών συνιστά «τυχαίο συμβάν» ή «ανωτέρα βία». Στη σκέψη 21 της διατάξεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε ότι μόνη η βραδύτητα της ταχυδρομικής μεταφοράς, χωρίς να συντρέχουν άλλες ιδιαίτερες περιστάσεις, όπως η διοικητική δυσλειτουργία, η φυσική καταστροφή ή η απεργία, δεν μπορεί, καθαυτή, να αποτελέσει «τυχαίο συμβάν» ή «ανωτέρα βία» από την οποία η αναιρεσείουσα δεν μπορούσε να προφυλαχθεί.
- 23 Στη σκέψη 26 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η αναιρεσείουσα δήλωσε απλώς, προς απάντηση στην αίτηση παροχής πληροφοριών του Γενικού Δικαστηρίου, αφενός, ότι είχε αποστείλει το δέμα που περιείχε το υπογεγραμμένο πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής και, αφετέρου, ότι, βάσει όσων γνώριζε, εκτίμησε ότι το έγγραφο που απέστειλε θα έπρεπε κανονικά να περιέλθει στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου πριν από τη συμπλήρωση της προθεσμίας των δέκα ημερών. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, ενώ στην αναιρεσείουσα εναπέκειτο να παρακολουθεί προσεκτικά τη διαδικασία της ταχυδρομικής μεταφοράς, αυτή δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο συναφώς.
- 24 Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 27 της εν λόγω διατάξεως, ότι η RF δεν επικαλέστηκε καμία άλλη ιδιαίτερη περίπτωση, όπως διοικητική δυσλειτουργία, φυσική καταστροφή ή απεργία.
- 25 Ως εκ τούτου, στη σκέψη 28 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε, αν και έφερε το βάρος, ότι η διάρκεια της ταχυδρομικής μεταφοράς ήταν η καθοριστική αιτία της εκπρόθεσμης κατάθεσης, υπό την έννοια ότι επρόκειτο για γεγονός αναπόφευκτο από το οποίο η αναιρεσείουσα δεν μπορούσε να προφυλαχθεί.
- 26 Το Γενικό Δικαστήριο συμπέρανε, στη σκέψη 29 της διατάξεως αυτής, ότι η RF δεν απέδειξε την ύπαρξη «τυχαίου συμβάντος» ή «ανωτέρας βίας» στη συγκεκριμένη περίπτωση και, επομένως, απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως ως προδήλως απαράδεκτη.

Αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

- 27 Η RF ζητεί από το Δικαστήριο:
  - να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την εξετάσει εκ νέου, αποφαινόμενο επί της ουσίας της υποθέσεως με απόφαση δυνάμενη να προσβληθεί με αίτηση αναιρέσεως

- αν το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για να αποφανθεί το ίδιο αμετακλήτως επί της διαφοράς, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και να δεχθεί στο σύνολό τους τα πρωτοδίκως προβληθέντα αιτήματα·
  - να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 28 Η RF ζητεί εξάλλου να γίνουν δεκτά ορισμένα έγγραφα ως νέα αποδεικτικά στοιχεία.
- 29 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως·
  - να καταδικάσει την RF στα δικαστικά έξοδα.

Ως προς την αίτηση αποδοχής νέων αποδεικτικών στοιχείων

- 30 Η αίτηση για την αποδοχή νέων αποδεικτικών στοιχείων πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 256, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται στα νομικά ζητήματα, αποκλεισμένης οποιασδήποτε εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, οπότε τα νέα αποδεικτικά στοιχεία είναι απαράδεκτα κατά το στάδιο της αιτήσεως αναιρέσεως [πρβλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, Henrichs κατά Επιτροπής, C-396/93 P, EU:C:1995:280, σκέψη 14, καθώς και διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2008, Provincia di Ascoli Piceno και Comune di Monte Urano κατά Apache Footwear κ.λπ., C-464/07 P(I), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2008:49, σκέψη 12].

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 31 Η RF προβάλλει τέσσερις λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως.

Επί του πρώτου και του δεύτερου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 32 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 45 και 53 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η RF προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι εσφαλμένως εξομοίωσε, στις σκέψεις 17 έως 22 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, την έννοια της «ανωτέρας βίας» με την έννοια του «τυχαίου συμβάντος». Παραπέμποντας στη σκέψη 22 της διατάξεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2014, Faktor B. i W. Gesina κατά Επιτροπής (C-138/14 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2256), η RF υπενθυμίζει ότι η παρέκταση της προθεσμίας λόγω αποστάσεως κατά δέκα ημέρες που προβλέπει ο Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα εντός του οποίου πρέπει κανονικά να περιέλθει στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου οποιαδήποτε επιστολή από οποιοδήποτε σημείο της Ένωσης, χωρίς να μπορεί να αποκλειστεί η περίπτωση υπέρβασης του χρονικού αυτού διαστήματος. Η RF καταλήγει ότι η υπέρβαση της προθεσμίας αυτής για λόγους που οφείλονται στον ταχυδρομικό φορέα συνιστά αδιαμφισβήτητα τυχαίο συμβάν, δηλαδή απρόβλεπτες περιστάσεις.
- 33 Το επιχείρημα αυτό ενισχύεται από το σημείο 80 των διατάξεων για τη ρύθμιση πρακτικών ζητημάτων σχετικών με την εκτέλεση του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, κατά το οποίο το ιδιοχείρως υπογεγραμμένο από τον εκπρόσωπο πρωτότυπο πρέπει να αποστέλλεται αμελλητί, ευθύς μετά τη διαβίβασή του με φαξ.

- 34 Η RF υποστηρίζει, τέλος, ότι η ερμηνεία της έννοιας του «τυχαίου συμβάντος» στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη εισάγει διάκριση, διότι διάδικος που κατοικεί στην Πολωνία δεν μπορεί να κάνει χρήση της ρύθμισης που παρέχει τη δυνατότητα στους διαδίκους των οποίων η κατοικία είναι απομακρυσμένη γεωγραφικά από την έδρα του Γενικού Δικαστηρίου να διαβιβάσουν το δικόγραφο της προσφυγής με φαξ. Συγκεκριμένα, για τους διαδίκους αυτούς, στον βαθμό που το υπογεγραμμένο πρωτότυπο κινδυνεύει να περιέλθει στο Γενικό Δικαστήριο μετά τη συμπλήρωση της προθεσμίας των δέκα ημερών, δεν έχει καμία χρησιμότητα να αποστείλουν το δικόγραφο της προσφυγής με φαξ. Πάντως, δεν μπορεί να απαιτείται από αυτούς να καταθέσουν αυτοπροσώπως το δικόγραφο της προσφυγής στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου.
- 35 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η RF θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η προσφυγή ήταν προδήλως απαράδεκτη, παρέβη το άρθρο 126 του Κανονισμού Διαδικασίας του.
- 36 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των λόγων αυτών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 37 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, κατά πάγια νομολογία σχετικά με την τήρηση των προθεσμιών ασκήσεως προσφυγής, οι έννοιες του «τυχαίου συμβάντος» και της «ανωτέρας βίας» περιλαμβάνουν τα ίδια στοιχεία και έχουν τις ίδιες νομικές συνέπειες. Το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο υπενθυμίζοντας, στη σκέψη 17 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, ότι οι έννοιες αυτές περιλαμβάνουν ένα αντικειμενικό στοιχείο, σχετικό με την ύπαρξη περιστάσεων μη φυσιολογικών και ξένων προς τον προσφεύγοντα, και ένα υποκειμενικό στοιχείο, το οποίο συνδέεται με την υποχρέωση του προσφεύγοντος να προφυλαχθεί από τις συνέπειες του μη φυσιολογικού γεγονότος, λαμβάνοντας τα κατάλληλα μέτρα χωρίς να υποβληθεί σε υπερβολικές θυσίες (απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1994, Bayer κατά Επιτροπής, C-195/91 P, EU:C:1994:412, σκέψη 32· διατάξεις της 8ης Νοεμβρίου 2007, Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-242/07 P, EU:C:2007:672, σκέψη 17, και της 30ής Σεπτεμβρίου 2014, Faktor B. i W. Gęsina κατά Επιτροπής, C-138/14 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2256, σκέψη 19).
- 38 Το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι ο προσφεύγων πρέπει να παρακολουθεί προσεκτικά την εξέλιξη της αρξαμένης διαδικασίας και, ιδίως, να επιδεικνύει επιμέλεια όσον αφορά την τήρηση των προβλεπόμενων προθεσμιών (απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1994, Bayer κατά Επιτροπής, C-195/91 P, EU:C:1994:412, σκέψη 32· διατάξεις της 8ης Νοεμβρίου 2007, Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-242/07 P, EU:C:2007:672, σκέψη 17, και της 30ής Σεπτεμβρίου 2014, Faktor B. i W. Gęsina κατά Επιτροπής, C-138/14 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2256, σκέψη 19), και ότι οι έννοιες του «τυχαίου συμβάντος» και της «ανωτέρας βίας» δεν έχουν εφαρμογή υπό περιστάσεις κατά τις οποίες ένα επιμελές και συνετό άτομο είναι αντικειμενικά σε θέση να αποφύγει την παρέλευση της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής (πρβλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 1984, Ferriera Valsabbia κατά Επιτροπής, 209/83, EU:C:1984:274, σκέψη 22, και διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 2014, Faktor B. i W. Gęsina κατά Επιτροπής, C-138/14 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2256, σκέψη 20).
- 39 Όμως, εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται μόνον ότι η υπέρβαση της προθεσμίας των δέκα ημερών που προβλέπεται από τον Κανονισμό Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου οφειλόταν σε λόγους για τους οποίους ευθυνόταν ο ταχυδρομικός φορέας, χωρίς να αποδεικνύει, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 71 των προτάσεών του, ότι είχε λάβει όλα τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να προφυλαχθεί από ένα τέτοιο συμβάν, δεδομένου ότι η αποστολή του υπογεγραμμένου πρωτοτύπου αμέσως μετά τη διαβίβαση του αντιγράφου με φαξ ήταν ένα μόνο από τα μέτρα που έπρεπε να λάβει προς τούτο.
- 40 Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία το γεγονός ότι ο Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου προβλέπει κατ' αποκοπή προθεσμία δέκα ημερών για την αποστολή του πρωτοτύπου μετά την αποστολή με ηλεκτρονικά μέσα δεν σημαίνει ότι η παράδοση πέραν του δεκαημέρου συνιστά αυτοδικαίως τυχαίο συμβάν ή ανωτέρα βία.

Όπως και η κατ' αποκοπή προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 60 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, η προθεσμία των δέκα ημερών που προβλεπόταν στο άρθρο 73, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου παρείχε τη δυνατότητα να λαμβάνονται υπόψη τόσο οι μεγαλύτερες όσο και οι μικρότερες αποστάσεις και η κυμαινόμενη ταχύτητα των ταχυδρομικών φορέων. Επομένως, η προθεσμία αυτή δεν αντιστοιχεί στον μέγιστο εγγυημένο χρόνο για την ταχυδρομική παράδοση, αλλά στο χρονικό διάστημα εντός του οποίου οποιαδήποτε επιστολή από οποιοδήποτε σημείο της Ένωσης πρέπει κανονικά να περιέλθει στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να μπορεί να αποκλειστεί η περίπτωση υπέρβασης του χρονικού αυτού διαστήματος (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 2014, Faktor B. i W. Gësinà κατά Επιτροπής, C-138/14 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2256, σκέψη 22).

- 41 Αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, χρόνος ταχυδρομικής παράδοσης μεγαλύτερος των δέκα ημερών δεν αποτελεί απρόβλεπτο γεγονός, αλλά συνιστά πιθανότητα που μπορεί να επέλθει παρά τις διαβεβαιώσεις των ταχυδρομικών φορέων.
- 42 Επομένως, μόνη η βραδύτητα της ταχυδρομικής μεταφοράς δεν μπορεί να συνιστά, χωρίς να συντρέχουν άλλες ιδιαίτερες περιστάσεις, τυχαίο συμβάν ή ανωτέρα βία από τα οποία η αναιρεσείουσα δεν μπορούσε να προφυλαχθεί (πρβλ. διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 2014, Faktor B. i W. Gësinà κατά Επιτροπής, C-138/14 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:2256, σκέψη 23).
- 43 Για τους ίδιους λόγους, από το σημείο 80 των διατάξεων για τη ρύθμιση πρακτικών ζητημάτων σχετικών με την εκτέλεση του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου δεν μπορεί να συναχθεί ότι, όταν το υπογεγραμμένο από τον εκπρόσωπο πρωτότυπο έγγραφο απεστάλη αμελλητί, αμέσως μετά την αποστολή του με φαξ, η παραλαβή του εγγράφου αυτού πέραν της προθεσμίας των δέκα ημερών πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά τυχαίο συμβάν ή ανωτέρα βία. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω διατάξεις για τη ρύθμιση πρακτικών ζητημάτων, οι οποίες περιλαμβάνουν εξηγήσεις και συμβουλές προς τους διαδίκους, προκειμένου να τους παροτρύνουν να επιδείξουν προσοχή στην τήρηση των προθεσμιών, δεν μπορούν, εν πάση περιπτώσει, να υπερिशύσουν του άρθρου 45 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου.
- 44 Όσον αφορά την ύπαρξη υποτιθέμενης διάκρισης που απορρέει από τη νομολογία σχετικά με την έννοια του «τυχαίου συμβάντος», το Δικαστήριο έχει κρίνει κατ' επανάληψη ότι παρέκκλιση από την εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης περί δικονομικών προθεσμιών χωρεί μόνον υπό περιστάσεις εντελώς εξαιρετικές, τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας, κατά το άρθρο 45, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι η αυστηρή εφαρμογή των κανόνων αυτών ανταποκρίνεται στην επιταγή της ασφάλειας δικαίου και στην ανάγκη να αποφεύγεται κάθε δυσμενής διάκριση ή κάθε αυθαίρετη μεταχείριση κατά την απονομή της δικαιοσύνης (διάταξη της 8ης Νοεμβρίου 2007, Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-242/07 P, EU:C:2007:672, σκέψη 16 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 45 Η αρχή ότι η βραδύτητα των ταχυδρομικών υπηρεσιών δεν μπορεί καθεαυτήν να συνιστά τυχαίο συμβάν ή ανωτέρα βία είναι κανόνας που εφαρμόζεται σε όλα τα πρόσωπα, ανεξάρτητα από τον τόπο κατοικίας τους ή τον τόπο αποστολής του σχετικού εγγράφου. Με την εφαρμογή του εν λόγω κανόνα αποφεύγεται κάθε διάκριση ή αυθαίρετη μεταχείριση των πολιτών, δεδομένου ότι ουδείς ευνοείται όταν επικαλείται και αποδεικνύει την απροσδόκητη επέλευση τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας.
- 46 Επομένως, οι δύο πρώτοι λόγοι αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 47 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η RF προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι εσφαλμένως έκρινε ότι δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη τυχαίου συμβάντος, κατά την έννοια του άρθρου 45, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και βάλλει συναφώς κατά των διαπιστώσεων που περιλαμβάνονται στη σκέψη 26 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως. Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι της είναι δύσκολο να υποθέσει ποια «πρόσθετα μέτρα» θα μπορούσε να λάβει για να αποφύγει την καθυστέρηση στην παράδοση του δέματος, εφόσον εξέτασε τη διαδρομή της αποστολής στο πλαίσιο της υπηρεσίας «Παρακολούθηση της πορείας αποστολής– Tracking», ακόμη και αν, από ένα σημείο και μετά, έχασε πλέον τον έλεγχο της αποστολής. Θεωρεί ότι η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία η αναιρεσείουσα θα μπορούσε να επηρεάσει τον χρόνο παράδοσης της αποστολής είναι σαφώς αβάσιμη.
- 48 Η Επιτροπή εκτιμά ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος, στον βαθμό που η αναιρεσείουσα, χωρίς να επικαλείται παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων που υποβλήθηκαν στο Γενικό Δικαστήριο, αμφισβητεί την εκτίμησή του.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 49 Διαπιστώνεται ότι, στη σκέψη 26 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι η αναιρεσείουσα είχε η ίδια αναφέρει ότι είχε αποστείλει το δέμα που περιείχε το υπογεγραμμένο πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής, αλλά δεν ανέφερε καμία άλλη ενέργεια. Στη σκέψη 27 της εν λόγω διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η RF δεν επικαλέσθηκε καμία άλλη ιδιαίτερη περίπτωση, όπως διοικητική δυσλειτουργία, φυσική καταστροφή ή απεργία. Στη σκέψη 28, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε ότι η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε, ως όφειλε, ότι η διάρκεια της ταχυδρομικής παράδοσης ήταν η καθοριστική αιτία της παρέλευσης της προθεσμίας, υπό την έννοια ότι αποτελούσε αναπόφευκτο γεγονός από το οποίο η αναιρεσείουσα δεν μπορούσε να προφυλαχθεί.
- 50 Όμως, τα στοιχεία αυτά αποτελούν πραγματικές διαπιστώσεις και εκτιμήσεις των αποδείξεων οι οποίες δεν υπόκεινται σε έλεγχο εκ μέρους του Δικαστηρίου, υπό την επιφύλαξη της παραμόρφωσης, η οποία δεν προβάλλεται εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 30 της παρούσας αποφάσεως, η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αναιρέσεως περιορίζεται σε νομικά ζητήματα.
- 51 Υπό το πρίσμα αυτών των πραγματικών διαπιστώσεων, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο συμπεραίνοντας, στη σκέψη 29 της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως, ότι η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε στη συγκεκριμένη περίπτωση την ύπαρξη τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας.
- 52 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 53 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η RF εκτιμά ότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία του άρθρου 45 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την οποία η καθυστέρηση του ταχυδρομικού φορέα που επέφερε την υπέρβαση της παρεκταθείσας λόγω αποστάσεως

προθεσμίας δεν εμπίπτει στην έννοια του «τυχαίου συμβάντος», συνιστά παράβαση του άρθρου 1, του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950. Προβάλλει ότι η ερμηνεία αυτή συνεπάγεται άνιση μεταχείριση αναλόγως του τόπου κατοικίας και, ως εκ τούτου, εισάγει διακρίσεις. Κατά την RF, ο περιορισμός με τον τρόπο αυτό των εν λόγω θεμελιωδών δικαιωμάτων δεν είναι ούτε αναγκαίος ούτε ανάλογος προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

- 54 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος ως λίαν αόριστος και, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 55 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης που διατυπώνεται πλέον στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αντιστοιχεί, στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης, στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (απόφαση της 10ης Ιουλίου 2014, Telefónica και Telefónica de España κατά Επιτροπής, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 56 Η αρχή αυτή, η οποία συνίσταται στην εξασφάλιση δίκαιης δίκης για όλους, δεν αποκλείει την πρόβλεψη προθεσμίας για την άσκηση ένδικου βοηθήματος (διάταξη της 16ης Νοεμβρίου 2010, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert κατά Επιτροπής, C-73/10 P, EU:C:2010:684, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 57 Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι το δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας ουδόλως θίγεται από την αυστηρή εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης περί δικονομικών προθεσμιών, η οποία, κατά πάγια νομολογία, ανταποκρίνεται στην επιταγή της ασφάλειας δικαίου και στην ανάγκη αποφυγής οποιασδήποτε δυσμενούς διακρίσεως ή οποιασδήποτε αυθαίρετης μεταχειρίσεως κατά την απονομή της δικαιοσύνης (διάταξη της 16ης Νοεμβρίου 2010, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert κατά Επιτροπής, C-73/10 P, EU:C:2010:684, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 58 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι δεν δικαιολογείται παρέκκλιση από τη νομοθεσία αυτή λόγω του ότι διακυβεύονται θεμελιώδη δικαιώματα. Συγκεκριμένα, οι κανόνες περί των προθεσμιών ασκήσεως προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως και πρέπει να εφαρμόζονται από τον δικαστή κατά τρόπο ώστε να κατοχυρώνεται η ασφάλεια δικαίου και η ισότητα των πολιτών ενώπιον του νόμου (διάταξη της 16ης Νοεμβρίου 2010, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert κατά Επιτροπής, C-73/10 P, EU:C:2010:684, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 59 Τέλος, όπως προκύπτει από τη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως, η εφαρμογή του κανόνα κατά τον οποίο η βραδύτητα των ταχυδρομικών υπηρεσιών δεν μπορεί καθεαυτή να συνιστά τυχαίο συμβάν ή ανωτέρα βία καθιστά δυνατό να αποφεύγεται κάθε διάκριση ή αυθαίρετη μεταχείριση των πολιτών, δεδομένου ότι ουδείς ευνοείται όταν επικαλείται και αποδεικνύει την απροσδόκητη επέλευση τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας.
- 60 Κατά συνέπεια ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος.
- 61 Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους αναιρέσεως δεν έγινε δεκτός, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 62 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στη διαδικασία αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 63 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η RF στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία ηττήθηκε, η RF πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει το αίτημα αποδοχής νέων αποδεικτικών στοιχείων.**
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 3) Η RF φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.**

(υπογραφές)